יוני הבלש

כתבה שרלוט ריצ'רדס

ציירה קתי פנג

יוני עבד בסוכנות הבלשים "קאט-דטקטיב" בעיירה קטנה חתולינה. הוא היה חתול צנום ואדמדם, ואהב את העיסוקים הרגילים של חתולים, משחקי חתול-עכבר, דייג וכדורת. מדי שנה התקיימו בחתולינה תחרויות כדורת באצטדיון "קערת הדגים" והצוות שלו "חתולי השדרה" ציפו לזכות בפרס ראשון.

השנה דמי הפרס, שהיו שמורים בכספת הזהב, היו כפולים. לכן חתולים רבים רצו לזכות בהם. סופר אפילו שזוג חתולים אפורים בשם סליק וסמוקי, ישתתפו בתחרות. תאומים אלה היו ידועים אנשי כדורת מעולים. יוני ידע שהוא אחראי לכספת הזהב ולתכולה שלה.

מאוחר בערב התחילה התחרות ופולי, החתול המנומר שהיה המנהל של "קערת הדגים" הודיע: "נתחיל בתחרות בין הצוותים של חתולי הפסים וחתולי השדרה." קולו התגבר על שאגת הקהל.
הצוותים התקרבו למקום המיועד ולהפתעת כולם סליק וסמוקי הצטרפו לצוות הפסים.
יוני ניגש בביטחון לקו ההתחלה. עשרה סנאים יצאו מחוריהם ונעמדו זקופים. בוווום! יוני תפס כדור וגלגל אותו בחוזקה. הכדור התגלגל הצידה ונפל על הקיר במכה חזקה.

סליק ניגש כעת לקו ההתחלה וגלגל את הכדור שלו. סמק! כל עשרת הסנאים נפלו לרצפה ממכת הכדור.

"פסים" מובילים" הודיע פולי המנהל. שני ניגש הפקד שוקי לקו. הוא קצת בעצבנות גלגל את הכדור שלו, אך זה קפץ באוויר ונפל לכוס חלב של אחד הצופים.
סמוקי ניגש עכשיו וכמו אצל אחיו השיג קליעה מושלמת. כעת לפסים היה יתרון כפול.

צ'סטר מצוות "השדרה" ניגש כעת בביטחון לקו ההתחלה. הוא החזיק את הכדור בבטחה וגלגל אותו בכוח. הסנאים התנדנדו קצת, אבל לא נפלו. אבל הכדור פתאום כאילו התחיל לחיות, הוא התעופף באולם והתחיל לשבור את הכל שבדרכו.
"תפסו מחסה" קרא פולי. יוני זחל מתחת לשולחן. הוא הציץ אבל באותו הרגע הכדור עבר מעליו ומרט את פרוותו. ואז, ללא אזהרה זה קרה..

דמות גבוהה ורחבת כתף, מוסווית במסכה שחורה וגלימה רחבה, ניגשה לארגז הזכוכית, בו עמדה הכספת עם הפרס. במכה אחת נשברה הזכוכית והדמות המסתורית ברחה עם הכספת והפרס.

אבל יוני לא התעצל. הוא קפץ על רגליו, יצא ממחסה ורץ אחרי הגנב לאורך שדרת החתולים.
הוא כמעט ותפס את הגלימה, אך החליק על המשטח החלק. הוא גלש לאורך כל המסלול, כשהוא מפיל את הסנאים. הדמות המסתורית המשיכה לרוץ לכוון קצה המסלול.
"עכשיו תפסתיך" אמר יוני.

הוא ניגש לדלת חדר האשפה והציץ פנימה.
ריח חזק עלה באפו. "האם לא מנקים כאן אף פעם?" חשב. הוא החזיק את אפו בגפה ובדק את פח האשפה, אך לא מצא שם כלום.

אך פתאום שמע רעש מעליו. הפושע יצא דרך פתח האוורור. יוני טיפס על הקיר וזחל דרך הפתח הצר לתעלת האוורור. מסביב שרר חושך. הוא הוציא את פנס הכיס שלו ובאיטיות נע בשטח צר. משהו נע בין הצללים. יוני יכול היה להבחין במשהו גדול ועגול. הוא האיר אותו בפנס וראה עכביש שעיר ענק שעמד בדרכו. "חבל שזה לא עכבר" חשב יוני. הוא התחיל להתקרב לעכביש בזהירות וראה שזה מתכונן לתקיפה.

פתאום רשת דביקה עטפה אותו והפנס נפל מידיו. יוני ציפה שהעכביש יעקוץ אותו והתכונן כבר לכאב החזק, אך לא קרה כלום. פתאום משב חום עבר דרך פתח האוורור. יוני ראה שהעכביש בורח מהר.

החום היה איום. יוני רצה לברוח מיד, אך הוא המשיך בתעלת האוורור החשוכה. פתאום ראה אור מרחוק. זה היה פתח נוסף! ובדיוק לפניו הייתה הדמות בגלימה.
הפושע הגיע לפתח וקפץ החוצה, כשיוני מיד אחריו. הגנב רצה לברוח אך הסתבך בגלימתו ונפל לרצפה.

יוני התכופף מעליו ולאט הוריד את המסכה מפניו. "לא! זה לא יתכן!" קרא. זה היה ידידו צ'סטר.

"אני מצטער, יוני" אמר צ'סטר "ראיתי את כספת הזהב ורציתי אותה מאוד. האם תסלח לי?"

יוני הביט על ידידו מתגלגל על הרצפה. הוא נד בראשו והפקד שוקי הוביל את צ'סטר החוצה.

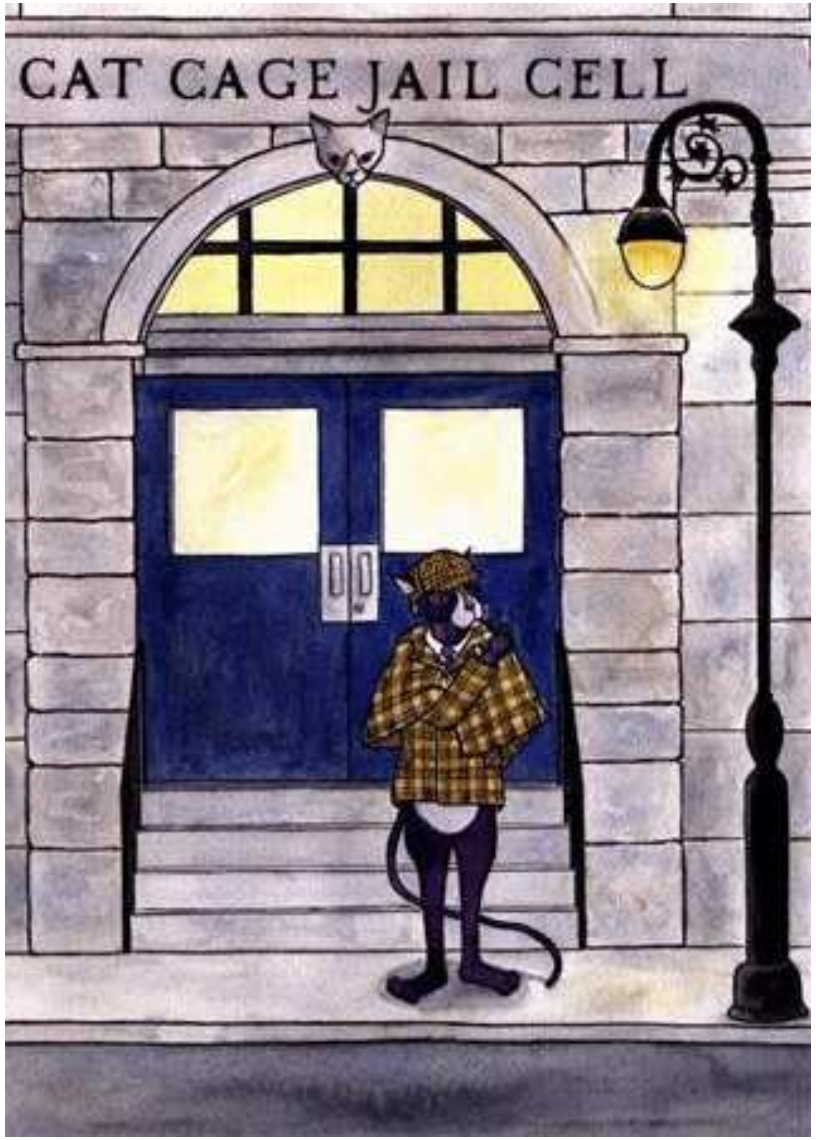

באותו הערב צ'סטר נכלא בתא של בית הסוהר והעיירה חתולינה הייתה שוב מקום בטוח.
יוני, הבלש הנלחם בפשע לא ידע מתי שוב יצטרך לפעול, אך היה בטוח שבשעת הצורך הוא יהיה מוכן.